

[Lysholt Hansen.]

valget, og som omfattede forfatterne, men forliget er brudt, bl. a. af hr. Lembourns parti, og dermed er alt det, der stod i forliget, brudt. Så må vi se på tingene på ny.

(Kort bemærkning).

Lembourn (KF):

Det var jo ikke svar på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg spurgte, om socialdemokratiet med den udtalelse, som hr. Lysholt Hansen her fremsatte, ikke længere står bag det tidligere standpunkt med hensyn til forfatterfonden.

Melchior (CD):

Jeg beklager meget den skarphed, som de sidste ordvekslinger har haft. Jeg vil godt sige, at personlig var jeg noget tvivlende med hensyn til værdien og rigtigheden af, at kulturudvalget i sommer sluttede med den beretning, det gjorde. På mit partis vegne tog jeg da også forbehold — det står også i beretningen — med hensyn til bloktilskud, idet jeg følte, at man på et tidspunkt, hvor kriterierne for bloktilskud ikke var fastlagt, ikke godt kunne binde sig til noget sådant.

Jeg mener, at den opsigelse, om jeg så må sige, som hr. Lysholt Hansen her meddeler, idet han altså hævder, at andre har opsagt aftalen ved at bryde den, forhåbentlig og formentlig ikke bliver til skade for behandlingen af biblieksloven, når den nu kommer for inden så længe.

Jeg vil håbe, at hr. Lysholt Hansen allerede i dag vil bekræfte, at han ikke stiller sig anderledes end før i spørgsmålet om forfatternes rettigheder, og jeg vil gerne på mit partis og egne vegne tilsige, uanset beretninger og opsigelse af forlig eller ej, en sober og fordomsfri behandling af det forslag, vi nu snart skal i gang med.

Kulturministeren (Nathalie Lind):

Jeg synes blot, at det i forbindelse med den sidste ordveksling skal understreges, at der i spørgsmålet om forfatternes stilling og forfatterfonden ikke på nogen måde var tale om et forlig, man havde forhandlet sig frem til. Man fastslog bare, at den ordning, der var foreslået i lovforslaget også fra min forgænger, hr. Niels Matthiasen, ønskede man skulle køre videre, indtil der kom en nyord-

ning via kulturministeriets bogudvalg. Der var ikke nogen aftale i den forstand, men blot enighed om, at det måtte være rimeligt, og det er det, jeg ikke har villet røre ved ved at foreslå den procentuelle nedskæring.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Jeg må svare både hr. Lembourn, ministeren og ikke mindst hr. Melchior, som jo ikke havde del i det tidligere forlig, at jeg netop nævnte, at jeg beklagede, at jeg ikke havde indtaget samme standpunkt ved denne beretnings afgivelse, nemlig taget forbehold over for overgang til bloktilskud. Det var jo det, vort forlig gik ud på. Vi sagde: vi er bange for at indgå i en ordning med bloktilskud for et sådant kulturområde, før vi ved, hvad objektiviteten i kriterierne omfatter, men all right, vi gik ind i dette forlig mod, at vi bevarede den nuværende refusion indtil 1. april 1976. Det er det, man nu bryder med, og så må man ikke komme og forlange, at vi skal være lutter venlighed, selv om det behager bagefter at indgå et forlig med nogen, man bedre kan lide. All right, vi må se på tingene, som de nu ligger, men jeg vil da ganske klart sige, at forfatterafgiften var indeholdt i det papir, vi afleverede. Jeg kan dog godt tilføje, at efter min og mit partis opfattelse vil forfatterne få en hæderlig og ordentlig ordning, men man skal bare ikke tro, at der ikke er problemer for forfatterne stadig væk, endda uhyre problemer, med at få talt deres bøger op, også i de kommende biblioteker. Jeg tror ikke, forfatterne i den henseende behøver at være bange for os, men det, jeg anker over, er, at man bryder et forlig, der er indgået, det kan man simpelt hen ikke.

Og så sagde jeg udtrykkeligt, at det er de små biblioteker, der får den store fordel, det er de kommuner, der intet har ofret på biblioteksvæsenet, man skåner, og man lader alle de andre betale, man ødelægger mulighederne for planlægning af kommunernes biblioteksvæsen. Det kan de ikke være tjent med, og det vil vi ikke lægge navn til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.